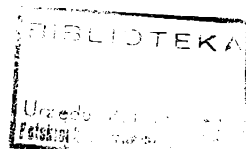

14 listopada 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY B65g 53/02

Nr 2377.

Kl. 81 e 18.

Ludwig Hirt
(Grevenbroich, Niemcy).**Sposób i urządzenie do wyładowywania z wagonów buraków i innych okopowizn.**

Zgłoszono 7 czerwca 1920 r.

Udzielono 2 lipca 1925 r.

Pierwszeństwo: 3 marca 1919 r. (Niemcy).

Przy znanych urządzeniach do wyładowywania wagonów z burakami natryskuje się wodę przez dyszę ruchomą o małej średnicy pełnym strumieniem, skierowanym zbliska na buraki. Taki rodzaj wyładowania pociąga kosztowne i skomplikowane urządzenia, szczególnie do poruszania rury wytryskowej i dyszy, a także wielką ilość wody, gdyż tylko wodę wolną od piasku można przepuszczać przez pompy tłokowe i wirowe bez szybkiego ich zużycia.

Przy niniejszym sposobie, przy wyładowaniu buraków z wagonów stosuje się większy strumień wodno-powietrzny skierowany na ładunek. Prąd wodno-powietrzny osiąga się zapomocą pompy mamut, która ma ruchomy wylot o dużej średnicy, przez któ-

ry przepuszcza się mieszaninę wodno-powietrzną i skierowuje na buraki. Przytem nie trzeba, by strumień sięgał ładunku, lecz wystarcza, żeby tenże trafiał do wszystkich miejsc na powierzchni wagonu. Strumień wodno-powietrzny działa bowiem o wiele silniej, niż zwykły strumień wody, gdy w obu przypadkach użyta jest ta sama ilość wody z tą samą szybkością u wylotu, gdyż podmiatające i spulchniające działanie strumienia wodno-powietrznego, jest w miejscach trafiania o wiele większe niż przy pełnym strumieniu wody. To wzruszanie jest potrzebne przy spłókiwaniu wodą, gdyż poruszone buraki wypływają z wagonu z wodą, wytryskującą dużym strumieniem z rury.

Dla zwiększenia przyspieszania wzruszania ładunku, można stosować prócz strumienia wodno-powietrznego jeszcze strumień wody z powietrzem o wysokim ciśnieniu, skierowany np. zapomocą węża na te miejsca ładunku, które, będąc trafionemi przez mieszaninę wodno-powietrzną, nie rozpadły się i nie spłynęły z wodą. To bywa konieczne tylko na początku wyładowywania lub przy bardzo oblepionych ziemią burakach, które się mocno ze sobą sklejały.

Zastosowanie strumienia wodno-powietrznego ulepsza, upraszcza i zmniejsza koszt wyładowania buraków z wagonów. Ma ono i tę zaletę, że woda zużyta może być używana ponownie. Woda bowiem płynie do spławnego koryta, znajdującego się bezpośrednio pod pomostem wagonu, oddziela się od buraków na ruszcie i doprowadza się do pompy mamut. Znajdujące się w wodzie piasek, małe kamienie i t. d. nie przeszkadzają wcale, lecz powiększają działanie uderzenia strumienia wodno-powietrznego. Potrzebne częściowe odświeżenie wody następuje dzięki wodzie spławnej, która przejmuje w korycie dalsze popychanie wyładowanych buraków i miesza się z wodą spływającą z wagonu.

Na fig. 1—3 rysunku przedstawiony jest jeden rodzaj wykonania sposobu w przekroju podłużnym, w pionowym przekroju poprzecznym i rzucie poziomym.

Koryto spławne *a*, umieszczone obok wagonu, połączone jest z pompą powietrzną *b*,

podnoszącą wodę. Do tej, wznoszącej się do góry, rury przyłączona jest ruchoma rura krzywa *e*, która za pośrednictwem kulowego łożyska *d* jest przywieszona do podstawy. Na końcu rury znajduje się obracająca się paszcza wylotowa, posiadająca tę samą średnicę co rura *c*. Poruszanie krzywej rury *e* i paszczy *e* nad ładunkiem w wagonie odbywa się przy pomocy odpowiedniej przekładni i ręcznych kół *f* i *g*. Mieszanina wodno-powietrzna napędza ładunek przez otwarte drzwi wagonu na ruszt *h*, znajdujący się w korycie spławnym *a*, przez które dosięga woda do rury odpływowej i pompy podczas gdy ładunek jest popychany dalej zapomocą spływającej wody.

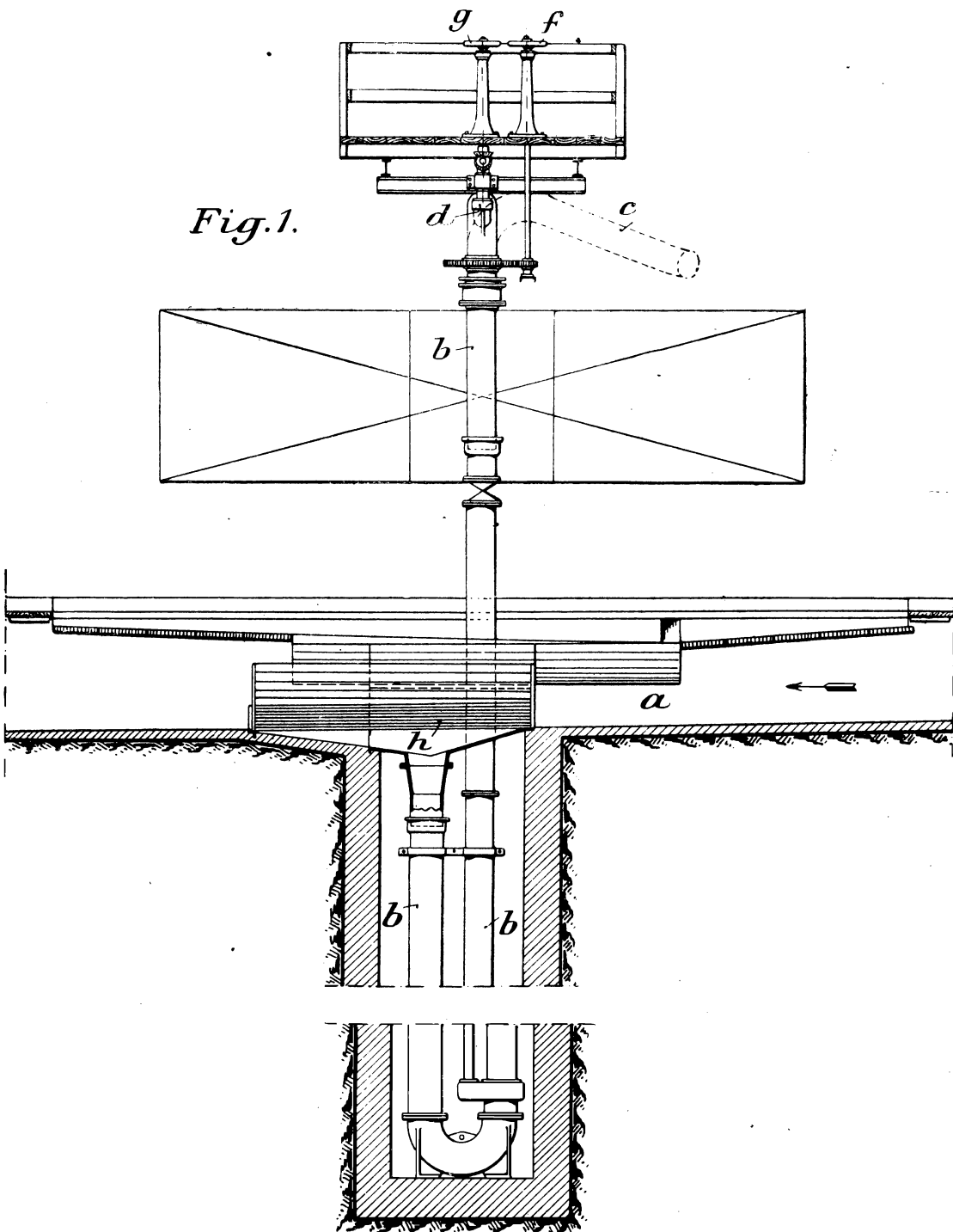
Zastrzeżenie patentowe.

Urządzenie do wyładowania buraków z wagonów zapomocą strumienia wodno-powietrznego, znamienne tem, że w miejscu wyładowania ze spławnym korytem (*a*) łączy się powietrzna pompa (*b*), przy pomocy której zużyta woda stale jest zabierana, jako strumień wodno-powietrzny do ponownego wyładowywania, podczas gdy ładunek, wstrzymywany w korycie przez ruszt (*h*), jest popychany dalej spływającą wodą.

Ludwig Hirt.

Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

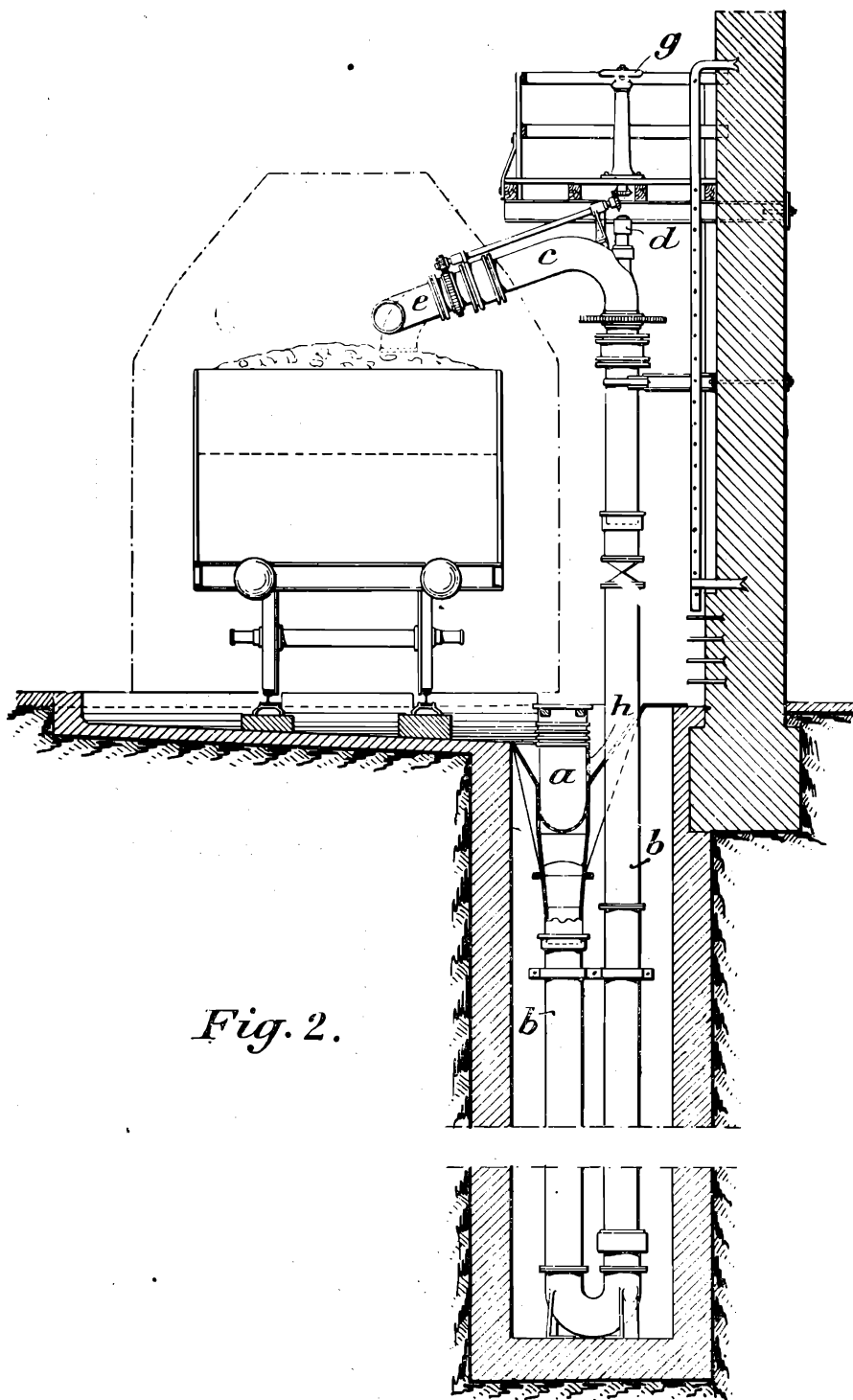

Fig. 3.

